

SZENTES ÉS VIDÉKE

POLITIKAI LAP

A CSONGRÁDVÁRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET HIVATALOS KOZLÖNYE.

Megjelen **vasárnap és csütörtökön.**
Elsősorú ár: —
Hogyrétre 2 korona 50 fillér. Félre 3 kor. Egész évre 10 kor.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Görög-udvar,
hová a kóriratok címezendők

Hirdetéseket és nyilvtéri közleményeket
a kiadóhivatal
méréselt áron számít fel.

Szocializmus, uradalmi községek.

Mit kíván a magyar nemzet! — ezt proklamálták 1848. március 15-én a fővárosi lelkés magyar ifjúság apostelkodó vezérei: Vasváry, Petőfi, Jókai. Tizenkét pontban sorolták fel a magyar nemzet kívánságait és e tizenkét pontnak egyik kardinális pontja: az egyenlő teherviselés.

Evangéliuma lett ez az 1848-ban proklamált tizenkét pont a nemzet egyetemének, de különös just formált hozzá, mint általában az egész 1848-hoz az országos függetlenségi párt, mely a büszke 1848-as jelzöt is lefogalta magának, nevezvén, magát: függetlenségi 48-as pártnak.

Ennek a függetlenségi 48-as pártnak, ha nem is valami nagy idő óta, de annál hangosabban vallja magát tagjánál Kelemen Béla főispán. És éppen annak a körülménynek, hogy nem valami nagy ideje függetlenségi és 48-as ő méltósága, akarom betudni — enyhítő körülményül — azt, hogy a függetlenségi 48-as kiskatét nem egészen tudja még könyv nélkül, mert különben — ha tudná — lehetetlen lett volna elkövetnie a városházépítés dolgában írott pöriratában azt a szocialdemokrata izü kinyilatkoztatást, hogy teljes megnyugvást tudna találni a városházépítés tervezett megoldásában is, ha a város közönsége talál rá módot, hogy a városházépítési költségek terhét csak a nagyobb adófizetők, azok t. i., akik évi 200 koronánál több állami egyenes adót fizetnek, — viseljék.

Hát ez igazán szép és fenséges mondás annak a százából, aki a — piacnak beszél, aki a tömegekben való hangulatkelésre spekulál; de bátor vagyok kérdezni, hogy ezzel a tisztára szocialdemokrata hitvallással mi jogcímen mondja magát Kelemen Béla főispán függetlenségi 48-asnak?

Az egyenlő teherviselés elvével, mely pedig egyik sarkalatos követelése volt 1848-ban a magyar nemzetnek, hogyan egyeztetni össze a főispán azt, hogy közalkotásoknak terhét csak azok viseljék, akik 200 korona évi adónál többet fizetnek? Ha pedig neki komolyan és igazán az a meggyőződése, hogy annak így kel-

lene lenni, ha nem hatásvadászásból sütötte el pöriratában ezt a frázist, akkor miért nem lép be a szocialdemokraták táborába?

A kérdést fölvetem mert tudom, — „illetékes helyről” feleletet nem kapok rá: megfejttem a rejtvényt magam.

Azért, mert Kelemen Béla főispán csak éppen olyan mértékben szocialista, amilyen mértékben függetlenségi 48-as.

Hogy milyen mértékben függetlenségi 48-as — e mellett ő maga állít ki magának bizonyítványt ebben a városházépítési pöriratban akkor, amikor kijelenti, hogy egy — a köznek szolgáló — városháznak a tervezett módon való építésébe ő csak az esetben tudna megnyugodni, ha az 1848-ki alapelvek egyikének az egyenlő teherviselés elvének megcsúfolásával, az építés költségeit kizárólag az évi 200 koronánál több adót fizetők fedeznék s hogy ennek a szocialista kardinális elvnek a hangoztatása dacára *milyen mértékben szocialista: e mellett nem kevésbé fényes bizonyítványt ad ki önmagáról* ugyanacsak ebben a pöriratban akkor, amikor Fábiansbestyén és Teés községek Szentesbe való bekebelezésével, pótdadónkat évi tíz százalékkal csökkentő jövedelemforrást bugyogtat fel számunkra a türelmes — papirosan.

Főispánna történt kineveztetése előtt, mint a megyei ellenzék egyik vezérének és országgyűlési képviselőnek az volt a vezéreszméje, hogy — meg kell szüntetni az ugynevezett uradalmi községeket és be kell őket kebelezni a városba, községbe, melyhez természetesen tartoznak és amelyből kiharítottak.

Mint főispán programot adott, amelybe ezt a vezéreszméjét szintén beleszötte; ott is kifejezetten uradalmi községekről beszélt, ami természetesen is, mert hiszen az eszmét a Pallavicini-uradalommal volt ellenséges viszonya termelte. Bár ez alkalommal már azt fogadta csupán, hogy minden erre irányuló mozgalmat a legbiztosabban és a legodaadóbban fog támogatni; — kétségtelen, hogy a latitudinios községek megszüntetésének ez a terve benne forrott és kétségtelen, hogy ez egészen szocialista izü terv.

Beszélhetnék arról is, hogy voltképpen annak kell és illik egy programot megvalósítania, aki a z adja;

mert programot adni és azt mondani rá: *csináljátok meg*, majd én segítek, — ez kényelmesnek mód felett kényelmes dolog ugyan, de — nem program.

Ettől azonban eltekintek, amikor a pöriratban azt látom, mivé törődik össze ez a hangzatos főispáni program, mivé zsgorodik össze a főispán szocialista hitvallása?

Uradalmi községek bekebelezésére való ráutalása Szentesnek: — távoz télem sán. Hogy is gondolhatsz ilyen nagyot és mérséket. A piciny Fábiansbestyént, a még picinyebb Magyartést ajánlja a főispán becses figyelmünkbe, hogy rájuk bele Szentes gyomrába, mert — ő mondja — ha így cselekszünk, községi pótdadónk évi 10 százalékkal fog csökkenni.

Hát miért nem Derekegyházát és Nagymágoocsot is?

Nem azért kérdezem ezt, mintha távolról is gondolnék akár az egyik, akár a másik meglevő község elpusztítására. Dehogy gondolok erre. Jól tudom, hogy valamikor, nem is a regkorban a ma 21000 lakosságú Szentes egyetlen utcából a Kucaparti-utcából álló jobbágyközség esupán, melynek népe a búzáját s egyéb magtermését a mostani református templomnak akkor pusztta területén vermelte el télire s a természet, a fokozatos fejlődés törvénye az, hogy kicsiny falvakból, mint magából fejlődnek idők multán nagy és népes városok.

De amikor Kelemen Béla főispán Fábiansbestyén és Magyartést bekebelezését, mint fényes jövedelemforrást csillagotja meg, — a hatás kedviért — Szentes szemei előtt, — az szmetársulás folytán lehetetlen a figyelmet Derekegyházára és Nagymágoocsra is rá nem irányítani és lehetetlen fel nem vetni a kérdést: miért éppen csak az elől nevezett két község bekebelezésének kezdésére hívja fel Kelemen Béla főispán a figyelmünket és miért nem egyúttal Derekegyháza és Nagymágoocs bekebelezésének kezdeményezése is?

Talán hogy könnyebb dögnetni Fábian és Teés paraszti birtokos osztálynak kerítetlen tanyaüdvárai ajtaját, mint a grófi uradalmak vasrácsoz kapukkal védett küriait, amely kapuk dögnetése könnyen véresre zúzhatja a hozzájuk vakmerősködő öklöt?

Ime, *ilyen mértékig szocialista* a főispán. Fábianna, Teésse! — hiszi — könnyű megbirkózni. Az

uradalmi községek azonban — no, ez már nem tréfadolog: jó lesz azokat békén hagyni.

De nem csupán a főispán szociálista voltakán mértékét kívántam megvilágítani akkor, mikor Fábán és Teés melé Derekegyházat és Mágocst így odaállítottam, hanem teszem ezt a főispáni számlamivel okéért is.

Nevezetesen olyan nagy erőforrásnak jelzi a főispán Fábán és Teés bekebelezését, amely a mi szentesi pótdadónkat évi 10 százalékkal alapasztaná.

Nézünk meg közelről ezt a különös főispáni számfeljtést. Hogy Szentes pótdadója 10 százalékkal csökkenjen ez 30000 korona évi terhességként és feltételez, mert 30000 korona felel meg egy százalékos pótdadónknak.

Úgy de Fábánnak községi pótdadó alá vonható egyenes állami adója a f. évben 29400, Teésé 5490 a kettő együtt 34800 korona. Ellenben Derekegyháznak községi pótdadóval terhelhető folyó évi állami adója 66280, Mágocsé 68320, a kettő együttesen 134.600 korona. S az csak nem szorul bizonyításra, hogy — ha a főispáni számvetés szerint Fábán és Teés együttes 34800 korona adóalapjának a Szenteshez csatolásával Szentes pótdadója 10 százalékkal csökken, akkor Derekegyháza és Mágocs együttesen 134.609 korona adóalapjának a bekapcsolása további 40 százalékkal csökkené a mi városi pótdadónkat, polgártársaink tehát — a főispáni program megvalósítása esetén — igazán eldoradoi fényes helyzetbe jutnának a községi pótdadófizetők dolgában.

Igen ám. De bökkenője van a dolognak. A főispáni számfeljtés ugyanis erősen sántít.

Úgy áll nevezetesen a dolog, hogy Fábánsebestyén község ma 40 százalékos pótdadóval dolgozik, vagyis 15.760 korona közigazgatási kiadás kell pótdadóval fedeznie, Teés meg 78 százalékos pótdadó vet ki, pótdadóval fődendő közigazgatási évi kiadása tehát 4212 korona, — a kettő együtt, mondjuk kerekszám 20000 korona.

A két község bekebelezése esetén ugyebár Szentesnek át kell vennie azok mai státusát, melynek közigazgatási terhe természetesen Szentesre nehezül. Ez az évi teher, mint fentebb kimutattam, 20000 korona újabb pótdadó kirovást tesz szükségessé, mely azonban most már egyenlő arányban oszlik meg a bekebelezett két község és Szentes között, úgy, hogy összefoglalva a háromnak adóalapját, ez mindgyükre körülbelül 5 százalékos pótdadó kirovást feltételez. Hogy Szentes terhe 10 százalékkal csökkenjen, e végből Fábánra és Teésre évi 30000 korona pótdadó terhet kellene áthárítani; minthogy pedig a két községnek együttesen is csak 34000 k. a községi pótdadóval megterhelhető adó-alapja, — természetesen, hogy a főispáni számfeljtés szerint mintegy 100—104 százalékos községi pótdadóval kelljenek a hozzájuk csatolt két község polgárságát megsarcolnunk, ha — hagynák magukat. És ebben az esetben — azt hiszik talán —

reánk szentesiekre fényes eredménnyel járna ez az operáció?

Sajnos — bár, amit látni való, már ebben is sántít a főispáni számvetés — ez csak az egyik, a Szentesre kedvezőbb, de megvalósíthatatlan oldala a dolognak. A kétszerkettő csatlakozhatatlan tudománya ugyanis arra tanít meg bennünket, hogy ez a Kelemen Béla főispán által nekünk felbogyogtatott erőforrás Szentesbe se ömlészené azt az erőt, amelyet ő olyan szépen kipécézett a — papíronon.

Mert úgy állunk a meglevő községek nagyközségekbe vagy városokba bekebelezésének kérdésével, az 1886. XXII. törvénycikk vonatkozó rendelkezései folytán, hogy minden ilyen bekebelezési aktust egyezkedés előzi meg a tekintetben, hány százalékos vállalja magára a bekebelezni elézött község ama város vagy község évi pótdadjának, amelyhez becsatlakozni kívánják és az országos példák arra tanítanak, hogy általános, átlageredmény szerint a csatlakozó községek ama város vagy község pótdadjának terhében, melyhez csatlakoznak, csak 50 százalékos arányában osztoznak a kötött egyezségek szerint.

Hiszen 1897. december havában az egyfelől Lakos Imre dr. mint Szentes polgármestere, másfelől Tasnády Antal dr. mint Fábán és Teés jogi képviselője között a nevezett két községnek Szenteshez csatlakozása érdekében Csató Zsigmond dr. akkor volt alispán előtt folyt tárgyalás éppen azért volt eredménytelen, mert az akkori polgármester, a törvény rendelkezései ellenére mereven ragaszkodott a két községnek feltétlen bekebelezésének kívánságához, míg a két község jogi képviselője, igen helyesen a törvényes álláspontra helyezkedett és méltányos egyezségeket volt csak hajlandó kötni.

Az ilyen alkuegyezség árán pedig, a 40 százalékos pótdadóval adminisztrált Fábán és a 78 százalékkal adminisztrált Teés bekebelezésén nem hogy 10 százalékos pótdadócsökkenés nyeresége maradt Szentesnek, hanem — a kétszer-kettő tanítása szerint — ráfizetne erre az üzletre, mert pótdadó terhe növekednék, mi mellett elveszítette a Fábán és Teés lakosai által ma fizetett közvetvám-jövedelmi részét is.

Hát, ha már az elég nagy pótdadóval adminisztrált ezt a két községet boldogításunkra szánta a főispán, egyenlítse ki legalább a számla mérlegét azzal, hogy a 15 százalékos községi pótdadóval adminisztrált Derekegyházat és a 22 százalékos pótdadóval adminisztrált Nagymágocst is csatolja Szenteshez, mert ezek együttesen 134.600 korona pótdadóval megterhelhető állami adóalapja kárpótolna bennünket a más két község bekebelezésével előállt tehertöbblettünkért és kissé haszonhajtóbb üzletnek ígérkezik amannál.

Vagy ha már kifordított szociáldemokrata elvei folytán az uradalmi községekbe be-

lekötöni nem akar, vagy nem mer, hát legalább eszközöjje ki, hogy a Szentes-től elszakított, pedig szigorúan annak határához tartozó és az uradalmi községekbe beerőszkolt Cserebökény, Csereszentlászló, Kiskirályság és Terehalom visszacsatoltassék Szentes határához.

Mert ez a határ-kiigazítással járó visszacsatolás igazán hasznára válnék Szentesnek és — tényleg jelentékevény csökkenésén a községi pótdadószázalékot a nélkül, hogy az adminisztráció költségét szaporítsa.

Komolyan kérem: ilyenekkel boldogítsa Kelemen Béla főispán Szenteset. Ha ezt kiviszi, akkora viaszgyertyát gyujtok neki, amely mellett a cigány által veszedelme idejében felajánlott karvastagságú viaszgyertya vékonyka gyufaszáznak tűnnek fel.

— is. —

Andrássy a jövő politikájáról.

Andrássy Gyula gróf belügyminiszter „A jövő politikája” címmel igen figyelem méltó cikket írt a Magyar Hírlapban, amelyben féképpen a választási reform megvalósításával következő korszakos átalakulással foglalkozik. Előre bocsátja, hogy a múlt eseményei következtében elodázhatatlan földadatunkká vált ujja alkotni a nemzeti képviselőket. A történelmi fontossággal bíró átalakulástól függ az egész törvényhozás iránya, a kormányzat minősége, tehát a nemzet szerepsége vagy balsorsa, léte, vagy nem léte. A reform megoldásánál figyelembe kell venni a sorsunk, okosságunkól függ jövőnk. A reformnál utódaink sorsára elhatározó befolyást gyakorolunk. Ez után így folytatja Andrássy:

A jelenlegi választótörvény elavult. Sajnos, elmulasztottuk azt az időt, amikor megjavítására részleges reformok elégségesek lehetnek volna. Ma gyökeres átalakítás elkerülhetetlen. A mai állapot gyakorlati fölfogyatékosága az, hogy a munkásság, amely erős öntudatra és szeszerepre tett szert, nincs komolyan képviselve abban a képviselőházban, amely az ő élete föltételeit is megszabja. A reformnak elsősorban ezen kell segítenie, a társadalomnak ezt a nagy réteget föl kell venni az alkotmány sáncai közé. E reformnak arra kell törekednie, hogy a parlamentben képviselő legyen minden életrevaló különleges érdek és jogosult komolygyökös, minden osztály és minden foglalkozás; a jog kiterjesztése mellett is azonban a döntő szerep azoké legyen, akiknek elégséges belátásuk van az összesség nagy érdekének fölfogyására, s elég hazafiságuk arra, hogy minden más érdek fölül helyezzék. E célt fogom szolgálni minden erőmmel, tekintet nélkül az akadályokra, a veszedelmekre, amelyek utamat elállíthatják. De még teljes siker esetében is a reform egészen új életföltételek közé fogja juttatni a magyar nemzetet. A politikai hatalom másképpen fog megszerezni, mint ahogyan megszözlött eddig. A parlament egész politikájának, a társadalom összes szokásainak alkalmazkodniuk kell az

új állapotokhoz. Hőszere alkotásokkal a magyar állam eszméjéhez kell csatlólni a politikai nemzet új elemét.

Politikánkat a jövőben fokozott mértékben szociális tartalommal kell megtölteni. Szolgálok aki ember valódi érdekeit. Ezeknek, realis fontosságuk mellett, úgy is különös súlyt ad a kor eszeme és a humanizmus. A kisbirtokosoknak és a munkásoknak helyzetén javitaniuk kell. S a tarsadalomnak is nagyobb szociális tevékenységet kell kifejtene, mint eddig tette. Felsőbb osztályoknak be kell látniok, hogy a műveltség-gei és a vagyonnal járó kötelességek teljesítése az ő hatalmuknak is forrása. Kevés haszonnal jár a szociálisakkal gyakran élesen folytatott polemia. Csupán új gazdasági és szociális politikával kapcsolhatjuk a tömegeket a magyar állam eszméjéhez. A gazdasági, közigazgatási és közegészségügyi kérdésekre kell a politikai élet súlyát áthelyezni. A nemzetiségi kérdést is, amely az új rendet fokozott jelentőséget nyer, végleg csak az állam belső életének kellő gondosásával és erővel teljes, szerencsés belügyi alkotásokkal oldhatjuk meg.

Intenzív kultúr munkát is kell folytatnunk. A magyar kultúra hódolati ereje biztosítsa a vezető osztályok érzelmi egységét. Elsőrangú fontosságú, hogy, közjogi béke uralma alatt, a királyal harmóniában élő munkabíró és erős magyar pártok veressék be a nemzetet az új érába, a végezetk a jövőnek szilárd alapozását, amit ha ma ölmulasztunk, később megcsinálni nem leszünk képesek. Keressük, amennyire csak tölünk telik, azt, ami a parlamentet alkotó nagy nemzet pártokat egymáshoz és a királyhoz köti. Kerüljük azt, ami alkalmas arra, hogy őket szíjjal választja. Minden időszerűség nélkül a egyesült erővel szervezzük meg a magyar államot a magyar nemzet társadalmát az ország periferiáin is az összekapcsoló, az alkotó munka számára. Partos szellem, kicsinyes féltékenység ne legyen rajtuk erő. Nagy edők szolgálataban állva magunk is, nagy célok szolgálatahoz szoktassuk az új elemeket is. Egyes-egyedül így remélhetjük, hogy rákösdösök nélkül éljük át a mindig nehéz átmenetek idejét a jövő, — a multa támaszkodva, de az új viszonyokhoz alkalmazkodva, — lépesőletes fejlődés útján a mainál belsőleg egységesebb nemzetl társadalmat teremtsen.

Ujdonságok.

Szentes, 1908. április 23.

— Városi közgyűlés. Szentes város képviselőtestülete, Mátyás Ferenc dr. polgármester elnöklése mellett, f. hó 21-én délután rendkívüli közgyűlést tartott, melynek tárgysorozatára egy ügy: a városi téglatelep hasznosításának ügye volt csak kitűzve. Előző napon a függetlenségi körben tartott értekezleten úgy döntöttek, hogy a közgyűlésen csak az ügynek a napirendről való levételét és a javaslatok sokszorosított példányainak

a képviselőkhöz között, — az úgy újabb tárgyalását megelőzőleg — való szetosztatást fogják indítványozni. Az indítványt, a kör erre kiküldött vezérzőnoka, Füst Molnár Lajos a közgyűlésen meg is tette, de — indítványával törpe kisebbségben maradt: és így a képviselőtestület a téglatelep hasznosításának ügyét tárgyalta. Az ügy részleteit Kálpagos Szabó Imre gazd. tanácsnok, mint előadó ismertette és az előadása szerint, ha számításra bevalánk, hogy t. i. a szem ara nem emelkedne a munkabérvizonyok nem súlyosbodnának a város évenként 2 millió téglát és 400000 drb. földéscerepet nemcsak kiégetne, de el is adna. az üzlet csakugyan kecségető volna. Csak az a kishiba van a számításban, hogy nagyon vérmes. Hogy a város a maga telepén 2 millió téglát és 400000 földéscerepet adjon el évenként, miután a városen kívül még vagy 4 magán vállalat is van Szentesen, — az évi téglaforgalom legalább 4 millió, a cserépforgalom legalább 800000 drb. kell, hogy legyen, ennyit pedig Szentesen nem egy év, de atlagot véve, négy év építkezési szükséglet is fűződi. A tanácsnoknál realisabb mert biztosabb, kockázat nélküli a Szép Mihály ajánlata is, mely — mindent összegezve, a téglatelep mai 1400 korona évbérvédelmével szemben, husz éven át körülbelül évi 4000 korona jövedelmet biztosítana a városnak. A kérdéshez közölkében a közgyűlésen többen szóltak hozzá. Rácz Istvan eskélynek találta a Szép Mihály által felajánlott évi bérösszeget; Cicatricis Lajos drnák szintén ez volt erről az ajánlatról a nézete, de a telep házikezelése vétele ellen is megdönthetetlenül helyes érveket hozott fel, indítványozva, hogy a telep megfelelő bérbeadásra nyilvános versenytárgyalás útján tegyen a város kísérletet. Ehhez, a tanács nevében, az előadó is hozzájárult s ugyanezen értelemben szólt fel Bánfalvi Lajos is, míg Fabián Tóth István, Szeder Janos és Lakos Imre dr. a téglatelep városi üzembétele, Csura Mihály a tanács eredeti javaslata mellett beszéltek. Szavazásra kerülően a kérdés, a képviselőtestület túlnyomó többsége Cicatricis Lajos dr. indítványát fogadta el és ezzel a közgyűlés bezárult.

— Vaktöltések. Husvétra, — mintha csak között parancsoszóra tették volna — harcra cihelődték a katonatisztek fizetésemelése dolgában a bécsi és budapesti kormánylapok. Egészen természetes, hogy mindegyik fél a maga szjaize szerint adja meg a föl-tétlenül bekövetkezendőnek hirdett válságot. Bécs Wekerle és Schönaichot buktatja. Mi sem természetesebb ezek után, mint hogy a nagy válságok kölcsönös békében, biztos megalkuvásban és kétségbe vonhatatlan gátszemelemben fognak végződni. A legfontosabbnak tekintik azonban a magyar kormánylapok azt a cáfolatot, amelyben azt bizonyítják, hogy Wekerle semmit sem igér minisztortársai nélkül. Nem szól azonban arról, hogy a miniszterelnök tényleg nem tett volna ígéretet. Ha tehát tett ilyen ígéretet, azt az egész kormány hozzájárulásával tette. Ézért nem tartunk mi semmiféle veszedelemtől, krisistól; ezért lesz meg mindenhaj nélkül a katonatiszti fizetések emelése, aharmennyire nem is kell az az országnak. De hát a vaktöltésekre mégis szükség van, mert ma is járja: — vakuj magyar!

— Készül a sztrajktörvény. Az utolsó esztendőök folyton szaporodó sztrajkjai, amelyek veszedelemmel fenyegették Magyarország fejletlen iparának alapjait, megérelték az ország vezetöiben azt a tudatot, hogy szükség van olyan erőlyes törvényhozási intézkedésekre, amelyek ha lehetetlenné nem is teszik, de legalább korlátok közé szorítják az ipari sztrajkokat. Tudvalevő ugyanis, hogy a munkabeszüntetések igen tekintélyes hiányada nem bér emelés, nem a munkások gazdasági helyzetének javítása cájából történik, hanem hatalmi kérdések miatt út ki. A szervezett munkások nem akarnak a szervezetenkel dolgozni, meg akarják munkaadójuk legelcmből jogait is nyírhalni. Ezek az állapotok, amelyek Magyarországot gyáiraiban és mőhelyeiben valóságos anarkiat idéztek elő, egyenesen rákényszerítették a törvényhozási faktorokat, hogy valami ellenszarról gondoskodjanak. Így született meg a sztrajktörvény eszméje. Hosszú ideig halgatott erről a krónika. Most azonban ismét napirendre került a sztrajktörvény ügye, mivel a kereskedelmi minisztériumban már megkezdtek a törvénytervezet kodifikálását. Amint Budapestről írják, Szterényi József államtitkár, akit a miniszter a törvénytervezet elkészítésével megbízott, már megkezdte a nagy munkát. A sztrajktörvény rendkívül szigorú intézkedéseket fog tartalmazni, de egyben elismeri a sztrajkoknak bizonyos esetekben való jogosultságát is. Minden valószínűség szerint nem külön törvényként fogják a Ház elé terjeszteni a sztrajktörvényt, hanem mint az új ipartörvény egyik legfontosabb fejezetét cikelyezik be. A törvény szem előtt tartja a külföld sztrajkellenes intézkedéseit, különösen az angol és az amerikai mintákat. Igen szigorúan torolja meg a dolgozni akaró munkásoknak a kártevőleg, a kárszóval való kényserítését. Tiltó határozatokat tartalmaz a törvény minden prezzió és terrorizmus ellen. Büntetéses el sújtja azokat, akik a munkába igyekvő munkásokat útközbén rabeszelik a dolog beszüntetésére. Bizonyos esetekben a sztrajkkoztogatlannak minősítik a munkabeszüntetőket elzárással sújtja. Mindezek az intézkedések bizonyára kedvező hatással lesznek az ipar fejlődésére. Remélhető, hogy az alapos kétszűség és széles látókör, amely a kereskedelmi államtitkár eddigi működését jellemzi, a sztrajktörvényben is kifejezere jut s hogy ez a törvény valamelyest javítani fog a mai, immár tarthatatlanná fajult helyzeten.

— Polgármester jelölés. Az elő negyvennyolcas népkörben husvét mánapján délután értekezletet tartottak a városi képviselő körtagok, hogy a küszöbön levő városi általános tisztújítás fölött elmélkedjenek és alkalmakor választandó szakbizottságokba a jelöléseket megjeltsék. Az értekezleten Molnár Jenő orsz. képviselő is résztvett, aki tisztán azért is jött le most Szentesre husvétolnálni s aki az utóbbi időben, alighanem a maga vesztére, nagyon is behagyja magát lovaltatni abba, hogy a mi speciálisan helyi dolgainkba beleszarta magát. Az értekezlet feladatát betöltötte: megjellette a szakbizottságokba való jelöléseket, aztán a polgármesterségre Burján Lajost jelölve, ezt a jelöltet tiszta küldöttséggel adta tudtára, melyet Molnár Jenő vezetett s amelynek hívására Burján a jelöltetét örömmel fogadta el.

— Az Ipartörvény revíziója. Félhivatalosan jelentik: Az Ipartörvény revíziójáról több lap azt írja, hogy a kormány elodázta az új ipartörvény tervezete második részének a kiadását, hogy így az egész revíziót is kitolhassa s hogy ebből folyólag a Kossuth Ferenc kereskedelmi miniszter által tervezett szaktanácskozmány csak ősszel kezdődik. Ezzel szemben az érdekeltség tájékoztatására illetékes helyről szákszerűen tartják kijelenteni, hogy az ipartörvény tervezetének vége részben már nyomdában is van, részben most van szövegesen alatt és hogy a kereskedelmi miniszter intenciója az, hogy május folyamán a törvény javaslat teljes egészében rendelkezésre álljon az érdekeltségnek. A tervezet második részében megoldásra kerülő szociálpolitikai problémák nagyobb megfontolást és több oldalú előzetes megvitatást követelnek és ezért a tervezet e részének kiadása körülbelül egy hónapi időt kérésik, de halasztás tendenciáról egyáltalán szó sem lehet. Ami pedig a szaktanácskozmányt illeti, ennek a tervezet időnél később leendő megtartását nem a miniszter, hanem az érdekeltség egy része indítványozta. Nevezetesen az aradi ipartestület azzal a kéréssel járult a miniszter elé, hogy a szaktanácskozmány csakis a tervezet második részének közzétételét követő három hónap múlva kezdődjék. A kereskedelmi miniszter nemcsak nem kívánja késleltetni az ipartörvény revízióját, hanem ellenkezőleg sulyt vet arra, hogy a törvényjavaslat még ez év telén az országgyűlés elé legyen terjesztetű.

— Az adóreform. A képviselőháznak még a nyári szünet előtt, az az évi költségvetés megállapításán kívül, egy fontos feladata lesz. A kormány sűrűn el akarja intézni az adóreformot is. A hárszabály revíziója miatt a kormány tudvalevően valamennyi javaslatát, tehát az adóreformra vonatkozót is visszavonta. Azóta Wekerle Sándor miniszterelnök a pénzügyi hozzátértők és a közönség körében felmerült panaszok figyelembe vételével, újra átdolgozta a javaslatait; a husvétii szünet alatt is ezzel foglalkozott. S szinte állandóan ezzel a kérdéssel foglalkozik most a pénzügyminisztériumban a miniszterelnök, hogy mielőtt Bécsbe utazik, a lehetőség szerint teljesen elkészüljön a munkájával. Az adójavaslatokat a miniszterelnök az egyik legközelebb tartandó ülésen terjeszti a H. z. elé.

— Kisgazdák országos gyűlése. Husvét hétfőjén Kisujszállason az ország különböző vidékeiről számos kisgazda és kisiparos kongresszusra gyűlt egybe, melyen a két társadalmi osztály sereimét vitátták meg P. Abraham Dzsó csz. képviselő elnöke alatt. A kongresszuson megalakították a magyarországi kisbirtokosok és kisiparosok országos szövetségét s kimondták azt is, hogy ezen szövetséget az egész országra kiterjeszkedő hálózattal, helyi csoportokkal szervezik. A megalakítandó szövetség alapszabályainak iktatása után a földadóreform tárgyában foglalt állást a kongresszus és kimondotta, hogy egy tiltakozó feliratot intéz az országgyűléshez, melyhez az egész országban aláírásokat gyűjt és egy monstreputáció útján juttatja a képviselőház elnökéhez. Különösen élénk vitára adott alkalmat a bor és hús-fogyasztási adó eltörlése és a dohánytermelés megkönnyítése. Ióként pedig a kisüstön való szeszfőzés rendezése tárgyában be-

nyújtott indítvány, valamint mindazok a javaslatok, melyek a kisbirtokosság terhein volnaák hivatva könnyíteni.

— Megjöttek a fecsék. Az idei zord tavassz miatt eddig nem hallottuk a fecsék vidám csicseregését, míg más esztendőben ilyenkor már régen hangos volt tőlük a háztájék. Az idén hiába jött el gyümölcsöltő Boldogasszony, a fecséknek nem hozta meg. Kedves madaraink valahol Itáliában pihentek még akkor és várták a hazai verővényt. A verővényt aztán, nehezen bár, de elérkezett és pár napja megjöttek rá a fecsék, vidám csicseregéssel szöszöntve a hazi tájékat, az ismerős házakat, cseréket, a régi fészkeket. Most már remélni lehet, hogy a zord időnek is vége szakad és eljön az igazi tavaszi.

Meglepi a szülőket.

a SCOTT-féle Emulsió hatása minden alkalommal, ha azt angolokóiban szenvedő gyermeknek adják. A SCOTT-féle Emulsió feltűnő gyorsan gyógyítja és izmosítja a gyermeket, erősíti a csontokat és elősegíti fejlődésüket. Ez a rendkívüli hatás valóban csak

ilyen kiváló szerrel érhető el. A SCOTT csakis elsőrendű alkatrészeket tartalmaz s az eredeti SCOTT-féle eljárás okozza, hogy hatásában föltűnő hatatlan és nemcsak fiatal és öreg ember, hanem még a halálkúszóban hitt gyermek is könnyen emészti. IX. 4-1.

Egy eredeti üveg ára 2 K. 50 fillér.

Kapható a gyógyszerüzletekben.

Köszönet nyilváníítás.

Özv. Korcsmáros Mihályné szül. Szalai Mária veit kegyes a menházi apoltak részére egy egész bárányt, egy kenyert 11 és fél liter bort küldeni ezen néces szívó adományért a menházi apoltak nevében köszönetet mondok.

Szentes 1908. április 18.

Vig Mihály. menház-gondnok.

Feloldászerkesztő: BÁNFALVI LAJOS. Kiadótlajdosos „Szentes és Vidék” könyvnyomda

Kiadó házak.

Lövy Henriknek Nyiry- és Hoffer-féle házainál több lakás haszonbérbe kiadó; esetleg mind a két ház eladó;

Értekezni lehet a tulajdonossal

Csak 18 koronáért Országos Postakiviteli Áruház

Budapest VII. Verseny-útca 2. szám egy férföltönyre elegendő 3 méter finom fekete, sötétkék, szürke, vagy barna szöveteket vagy kamgarnt. 9-5

Kiadó üzlethelyiségek.

Ujjonnan épült, Horváth Gyula-útcai házban (a Nyiry közelében) több üzlethelyiség beadó. 10-7

Értekezhetni velem ez iránt a róm. kath. templommal szemben levő üzletemben. Spitzer Adolf.

Védjegy: „Horgony!”

A Liniment Capsici comp.

a Horgony-Pain-Expeller

patika

egy régiónak bizonyított háziszer, mely már több mint 37 év óta legjobb fájdalomcsillapító szernek bizonyult közönségnél, csúznál és meghűlések-nél, bedőli zsoús keppen használva. Figyelmeztetés. Súlyos hamisítványok miatt bevásárlásokor óvatossá legyünk és csak olyan üveget fogadjunk el, mely a „Horgony” védjegyvel és a Richter cégjegyzékkel ellátott dobozba van csomagolva. Ara árvegekon K.—80, K. 1.40 és K. 2.— és ügyszólván minden gyógyszerárban kapható. — Főraktár: Török József gyógyszerésznél, Budapest.

Dr. Richter gyógyszerüzára az „Árany oroszlán”-sz”. Prágában.

Elisabethstrasse 5 neu. Mindennapi szétküldés.

Pártoljuk a HAZAI kereskedelmet!

SZÉN-, KOKS-, BRIKET-

kovácsszén- és antraczit-fogyasztók, gazdák, gyártelepek, kereskedők, intézetek — mielőtt szükségletüket fedezik, — bizalommal forduljanak 10-4

RADNAY KÁROLY céghez Budapest, Váci-körút 18.

Sürgöny-czim: ANTRACIT, BUDAPEST.

Legkifűnűbb minőségek, különlegesek, összes ipari, gazdasági és hazi célokra.

Interurban telefon 164.

Gőzszállásra és csőpésre rendeléseket későbbi szállásra már most feladni kérem.